

שבת הגדול

השבת שלפני פסח נקראת שבת הגדול. בפסח הראשון שעם ישראל עשה במצרים לפני שיצאו משם, נצטוו לקחת שה-כבש (שהיה נחשב האליל של מצרים) ולקשרו למיטותיהם. כשראו זאת בכורי מצרים שאלו את בני ישראל "מדוע אתם עושים זאת?"

ענו להם בני ישראל: השה הזה יהיה קרבן פסח ל-ה', בעוד כמה ימים אלוקים יהרוג את בכורי מצרים. הלכו הבכורים לאבותיהם ולפרעה ובקשו כי ישלחו את ישראל ממצרים וכשקיבלו סירוב לבקשה שלהם, עשו בכורי מצרים מלחמה והרגו הרבה מן המצרים.

כל זה היה בתאריך י' ניסן בשבת לפני היציאה ממצרים. קבעו חכמים נס זה בשבת לזכרון לדורות וקראו לשבת הזו "שבת הגדול". בקהילות ישראל נוהגים שבשבת זו הגדול שבקהילה, הרב, מעביר שיעור בבית הכנסת על הלכות פסח הקרב ובא.

הכשרת כלים לפסח

כלים שמתמשים בהם כל השנה- החמץ שהיה בהם נחשב כאילו נבלע בתוכם לכן בפסח לא משתמשים בכלים כאלה,

אלא משתמשים בכלים מיוחדים לפסח או בכלים שעברו נקיון והכשרה.

סוגים שונים של הכשרה

ליבון- תהליך של חימום כלי מתכת על ידי אש. פעולת ליבון עושים למשל לחצובות של הכיריים /תבניות אפיה.

הגעלה- תהליך של הכשרת כלי מתכת שהשתמשו בהם למאכלים ונוזלים. למשל: סיר מתכת, סכו"ם, כוס ממתכת.

בדיקת חמץ

זמן הבדיקה

בתאריך י"ג בניסן, בלילה שלפני ערב פסח בודקים בבית את החמץ מיד לאחר צאת הכוכבים.

היכן בודקים?

בכל מקום בבית שיתכן וימצאו שם חמץ, צריך בדיקה. כמובן שבודקים את החדרים בבית אחרי שניקו את הבית היטב. בודקים היטב בכל מקום אפשרי בבית שיכול להיות בו חמץ "בחורים ובסדקים".

סדר הבדיקה וברכה

נוהגים להניח 10 פתיתי (חתיכות) חמץ שלא מתפורר, במקומות שונים בבית, כשכל אחד מהם עטוף היטב בנייר.

בודקים לאור נר שעוה אחד ועל ידי נוצה (אפשר לרכוש ברשתות מוכרות ערכות לבדיקה).

את הפתיתים- חתיכות החמץ שמוצאים במהלך הבדיקה שומרים בשקית.

לפני שמתחילים לבדוק מברך הבודק:

"בָּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
עַל בְּעוֹר חֲמֵץ."

לאחר שסיים את הבדיקה ישים את הנוצה, שאריות הנר ואת החמץ שנמצא בתוך כף עץ, יעטוף הכל וישמור לשריפת חמץ.

אחרי בדיקת חמץ, הבודק יגיד נוסח מיוחד שמשמעותו: ביטול החמץ שנמצא ברשותנו ולא מצאנו בבדיקת חמץ. הנוסח שמבטל את החמץ כתוב בשפה הארמית:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא
בְּרִשׁוּתִי, דְּלֹא חֲמִתִּיה, וְדִלָּא
בְּעֶרְתִּיה, וְדִלָּא יְדַעְנָא לִיה, לְבִטּוּל
וְלִהוּי הַפְּקָר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.

פרוש: כָּל חֲמֵץ וְשֹׂאֵר שְׁיֵשׁ
בְּרִשׁוּתִי שְׁלֹא רָאִיתָ וְשְׁלֹא
בְּעֶרְתִּי וְשְׁלֹא יְדַעְתִּי, יִתְבַּטֵּל
וְיִהְיֶה הַפְּקָר כְּעַפֵּר הָאָרֶץ.

